

har ment at maatte fastholde, at man nu afgjorde dette særlige Tillæg til Loven.

Det ærede Medlem, som sidst talte (Godskesen), nævnedes en Del af de Ændringer, som den konservative Gruppe havde foreslaaet, og som i Virkeligheden vedrører en Revision af Loven. Baade disse foreslaaede Ændringer og den Tale, som det ærede Medlem holdt, viser en særdeles glædelig Udvikling fra den tidligere Opfattelse af denne Lovgivnings Nødvendighed, og jeg kan ikke andet end i høj Grad paaskønne disse Udtalelser, som borger mig, at det, naar Lovens endelige Revision kommer, forhaabentlig vil være muligt at naa til en langt bedre Affattelse end den, der naaedes sidst. Det er meget rigtigt, naar en af de ledende Formænd for Huslejenævnene her i Hovedstaden — paa et Møde med Grundejerne tror jeg, det var — udtalte, at den nugældende Lovs Mangler beroede paa, at man kun havde taget et halvt Skridt. Det havde været Lovens oprindelige Hensigt saa vidt muligt at tage et helt Skridt, men Forhandlingerne paa Rigsdagen medførte, at man blev lidt forsigtigt staaende paa Halvvejen. Flere af de Bestemmelser, der var kommet ind i Rigsdagen, er man nu fra konservativ Side villig til at fjerne, f. Eks. den Sondring imellem store og smaa Lejligheder, som oprindeligt førtes frem af Venstre i Folketinget, og som derefter optoges heroppe. Jeg tror, at det vil gøre Loven klarere og bestemttere, naar man gaar bort fra denne Sondring, og det glæder mig meget at have hørt den Udvikling, som den ærede sidste Taler herom fremkom med. Men jeg tror ikke, at Sagen er klarert dermed, og navnlig tror jeg, at den Ændring, som det ærede Medlem omtalte med Hensyn til § 5 i den bestaaende Lov, ved hvilken man vil foretage nogle Smaaændringer, men ikke røre ved det, der er denne Paragrafs Hovedmangler, saaledes som det har vist sig ved Benyttelsen, viser, at man ikke, i alt Fald ikke endnu, er kommet til fuld Forstaaelse af, hvad der er det væsentlige. Man vilde rette Ordene „utilbørlig Tvang fra Ejerens Side“ til „stærkt Tryk“ og afveje dette ved at sætte Ordet „aaabenbart“ ind foran Ordet „Misforhold“ med Hensyn til, hvad der skal ydes af Ejeren til Lejeren. Men det, der vist nok er Hovedmanglen ved den nu bestaaende § 5, er dette, at naar et Samtykke foreligger, har Nævnet ikke Lov til at skønne; og saaledes som Forholdene for Tiden er, er selve den Omstændighed, at et Samtykke kan foreligge, uden at det er muligt at paavise, at stærkt Tryk har været til Stede, men at det er — ikke et stærkt

Tryk fra Ejeren Side, men — et stærkt Tryk fra Forholdenes Side, som har medført, at Lejeren har givet sit Samtykke, den Mangel i Almindelighed, som fra Nævnens Side er stærkt fremhævet; og den fjernes ikke ved disse smaa Ændringer af Ordene, men kun ved at gaa tilbage til det oprindelig af Regeringen foreslaaede, at det er Nævnens Skøn, som med Hensyn til disse Spørgsmaal maa være det afgørende. Jeg kan godt forstaa, at Nævnene finder, det er en utilfredsstillende Virksomhed i Henhold til Loven at skulle godkende Lejeforhøjelser, som de finder ganske ubillige, fordi der foreligger et Samtykke, om hvilket de ved, at det er givet under Forholdenes Tryk paa Grund af en Frygt for Udviklingen, sammen med hvilken der maasko ogsaa staaer et stærkt Tryk eller en utilbørlig Tvang fra Ejeren Side; men som slet ikke har kunnet paavises.

Allerede af det, jeg har sagt her om dette enkelte Forhold, vil det ses, at det neppe i Løbet af ganske kort Tid paa dette Punkt vil lykkes mig at komme til Overensstemmelse med det ærede Medlem (Godskesen); selv om jeg efter hele hans Fremstilling maa antage, at det ikke er udelukket, at en længere Tids Forhandling kunde føre til Enighed; men det er Begrundelsen for, at jeg mener, at man bør tage denne Sag for sig. Derfor tror jeg ogsaa, at de øvrige Forhold, som det ærede Medlem nævnedes vedrørende Lovens almindelige Revision, bedst henstaaer, indtil vi naar til denne, og jeg haaber den 15. December, efter at Folketingsstemningen har fundet Sted, at kunne fremsætte Forslag til Lovens Revision i det andet høje Ting. Lovens Revision og Forlængelse er sikkert nødvendig, og ikke blot nødvendig af Hensyn til Hovedstaden, selv om den i Hovedstaden og dens Nabokommuner utvivlsomt er mest nødvendig. Naar det i Betænkningen hedder, at der saa vidt vides kun er ringe Tilslutning til Ønsket om en Forlængelse af Lovens Levetid udenfor København, tror jeg ikke, at dette er nogen objektivt helt rigtig Formodning. Jeg tror, det vil vise sig, at der er en ikke ringe Tilslutning til Ønsket om en Forlængelse dels i enstemmige Tilkendegivelser og dels i Tilkendegivelser, hvor det viser sig, at Byraadene staaer delte i Halvdelen mod Halvdelen; men om dette Spørgsmaal vil det jo være naturligt at vente med at udtale sig endeligt, indtil der foreligger en Opgørelse af Udtalelserne fra selve Byraadene og de Sogneraad, som har anvendt Loven, hvilket vil ske samtidig med, at Revisionen af Loven forelægges.

Jeg skal da vende mig til det Lovforslag,